

- 2) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ την έννοια ότι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής μόνον οι συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ εμπόρων και καταναλωτών και έχουν ως αντικείμενο την πώληση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών ή ότι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας και οι παρεπόμενες συμβάσεως πιστώσεως συμβάσεις (συμβάσεις εγγυήσεως ή ενυπόθηκες εγγυήσεις) στις οποίες η δανειολήπτρια είναι εμπορική εταιρία και οι οποίες συνάπτονται από φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν καμία σχέση με τη δραστηριότητα της εν λόγω εμπορικής εταιρίας και ενήργησαν με σκοπό ξένο προς την επαγγελματική δραστηριότητά τους;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) στις 19 Φεβρουαρίου 2015 — Paul Vervloet, Marc De Wit, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek και Frédéric Ensち Famenne κατά Ministerraad, παρεμβαίνοντες: Arcofin CVBA κ.λπ.

(Υπόθεση C-76/15)

(2015/C 171/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Grondwettelijk Hof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Paul Vervloet, Marc De Wit, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek και Frédéric Ensち Famenne

Καθού: Ministerraad

Παρεμβαίνοντες: Arcofin CVBA, Arcopar CVBA και Arcoplus CVBA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει τα άρθρα 2 και 3 της οδηγίας 94/19/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, περί των συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων, εν ανάγκη σε συνδυασμό με τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (²) και με τη γενική αρχή της ισότητας, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι:
- α) επιβάλλουν στα κράτη μέλη να εγγυώνται τα μερίδια των αναγνωρισμένων συνεταιρισμών οι οποίοι δραστηριοποιούνται στον χρηματοπιστωτικό τομέα, κατά τον ίδιο τρόπο όπως τις καταθέσεις;
 - β) απαγορεύουν σε κράτος μέλος να αναθέσει στην οντότητα, η οποία είναι εν μέρει επιφορτισμένη με την εγγύηση των κατά την εν λόγω οδηγία καταθέσεων, να εγγυάται επίσης, μέχρι το ποσό των 100 000 ευρώ, την αξία των μεριδίων των μελών, φυσικών προσώπων, αναγνωρισμένου συνεταιρισμού που δραστηριοποιείται στον χρηματοπιστωτικό τομέα;
- 2) Είναι η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 3ης Ιουλίου 2014 (³), «σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33927 (12/C) (πρώην 11/NN) που εφάρμοσε το Βέλγιο — Σύστημα εγγύησης για την προστασία των μεριδίων φυσικών προσώπων που είναι μέλη χρηματοπιστωτικών συνεταιρισμών», συμβατή με τα άρθρα 107 και 296 ΣΛΕΕ κατά το μέτρο που χαρακτηρίζει ως νέα κρατική ενίσχυση το σύστημα εγγυήσεων που αποτελεί το αντικείμενο της αποφάσεως αυτής;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 107 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι σύστημα κρατικής εγγυήσεως χορηγούμενης στα μέλη, φυσικά πρόσωπα, αναγνωρισμένων συνεταιρισμών οι οποίοι δραστηριοποιούνται στον χρηματοπιστωτικό τομέα, κατά την έννοια του άρθρου 36/24, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, σημείο 3, του νόμου της 22ας Φεβρουαρίου 1998 περί του Οργανισμού της Εθνικής Τράπεζας του Βελγίου, συνιστά νέα κρατική ενίσχυση η οποία έπρεπε να κοινοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή;

- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, είναι η ίδια απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής συμβατή με το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, αν ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στην απόφαση αυτή κρίθηκε ότι η επίμαχη κρατική ενίσχυση τέθηκε σε εφαρμογή πριν από τις 3 Μαρτίου 2011 ή πριν από την 1η Απριλίου 2011 ή σε μία από τις δύο αυτές ημερομηνίες, ή, αντιστρόφως, αν ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι σε αυτή κρίθηκε ότι η επίμαχη κρατική ενίσχυση τέθηκε σε εφαρμογή σε μεταγενέστερη ημερομηνία;
- 5) Πρέπει το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος τη θέσπιση μέτρου, όπως το περιεχόμενο στο άρθρο 36/24, παράγραφος 1, σημείο 3, του νόμου της 22ας Φεβρουαρίου 1998 περί του Οργανισμού της Εθνικής Τράπεζας του Βελγίου, αν το μέτρο αυτό συνιστά εφαρμογή κρατικής ενισχύσεως ή ανήκει σε κρατική ενίσχυση η οποία έχει ήδη τεθεί σε εφαρμογή και αυτή η κρατική ενίσχυση δεν έχει ακόμη κοινοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή;
- 6) Πρέπει το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος τη λήψη, χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, μέτρου, όπως το περιεχόμενο στο άρθρο 36/24, παράγραφος 1, σημείο 3, του νόμου της 22ας Φεβρουαρίου 1998 περί του Οργανισμού της Εθνικής Τράπεζας του Βελγίου, αν το μέτρο αυτό ανήκει σε κρατική ενίσχυση η οποία δεν έχει ακόμη τεθεί σε εφαρμογή;

⁽¹⁾ ΕΕ L 135, σ. 5.

⁽²⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

⁽³⁾ Απόφαση 2014/686/ΕΕ της Επιτροπής, της 3ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33927 (12/C) (πρώην 11/NN) που εφάρμοσε το Βέλγιο — Σύστημα εγγυήσεως για την προστασία των μεριδίων φυσικών προσώπων που είναι μέλη χρηματοπιστωτικών συνεταιρισμών [κοινοποιήθεια υπό τον αριθμό C(2014) 1021] (ΕΕ L 284, σ. 53).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις
20 Φεβρουαρίου 2015 — Colena AG κατά Deiters GmbH**

(Υπόθεση C-78/15)

(2015/C 171/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Colena AG

Καθή: Deiters GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι έγχρωμοι φακοί επαφής με σύνθεση από συμπολυμερή και νερό (υδρογέλη) και χωρίς διόρθωση όρασης να θεωρηθούν, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1223/2009⁽¹⁾, ως «καλλυντικό προϊόν» («ουσία» ή/και «μείγμα») το οποίο, σύμφωνα με τη διατύπωση της διάταξης αυτής, προορίζεται να έλθει σε επαφή με εξωτερικά μέρη του ανθρώπινου σώματος;
- 2) Έχει ο κανονισμός 1223/2009 εφαρμογή και στην περίπτωση όπου συγκεκριμένο προϊόν δεν πληροί μεν τις προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, πλην όμως, λαμβανομένου υπόψη του κύριου σκοπού που επιτελεί το προϊόν αυτό, ο μέσος από άποψη πληροφόρησης, προσοχής και ενημέρωσης καταναλωτής το αντιλαμβάνεται ως «καλλυντικό προϊόν», και για τον λόγο ότι, παραδείγματος χάρι, στη συσκευασία του αναγράφονται στην αγγλική γλώσσα φράσεις όπως «η οδηγία της ΕΕ για τα καλλυντικά ισχύει και για τα οφθαλμολογικά κοσμητικά προϊόντα» ή «η οδηγία της ΕΕ για τα καλλυντικά ισχύει και για τα προϊόντα χρωματισμού των οφθαλμών»;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για τα καλλυντικά προϊόντα (ΕΕ L 342, σ. 59).